

Nevšední osudy českých vojáků v polské Andersově armádě

Vladimír Větrovec, nar. 1907 v Novinách Č., † 1948 Skotsko. Byl již ženatý a otcem malé dcerušky, když ho v roce 1940/41 někdo udal proto, že v hospodě prohlásil, že „Stalin bude tancovat tak, jak bude Hitler pískat“. Byl za to v Dubně odsouzen na 6 let nucených prací a vyslán do okolí Archangelska. Z nucených prací sběhl. Ujal se ho prostý vesničan, který ho odvezl ke svým příbuzným. Od nich se pak přihlásil do polské (Andersovy) armády. Zúčastnil se útoku na Monte Cassino, kde byl velmi těžce raněn. Po válce v době léčení v Itálii poslal manželce na Volyň dva dopisy: Obyčejný byl poštou doručen ihned, doporučený až po půldruhém roce naléhání. Vladimír byl převezen do Skotska, kde pokračovalo jeho léčení. Mezitím do ševcovské dílny Ignáce Větrovce v Žatci, přišel Josef Kytl a sdělil mu, že jeho bratr Vladimír byl s nim v polské (Andersově) armádě, ale že jeho další osudy nezná. Ignác Větrovec přes Švýcarský Červený Kříž zjistil bratrovu adresu a Vladimír mu ihned odepsal. Tak bratři opět navázali ztracený kontakt. Manželka Vladimíra, Nad'a, již před reemigrací onemocněla tuberkulózou a zemřela v ČSR. Vladimír usiloval o reemigraci, avšak jednání se protahovalo až do února 1948 a nakonec vše vyřešil jeho skon.